

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 75

14 Ὀκτωβρίου 2018

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΚΑΡΠΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΕ ΜΑΣ

1. Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ἀδελφοί μου χριστιανοί, μᾶς μιλάει γιά τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Τόν παρομοιάζει μέ «σπόρο». «Ὁ σπόρος ἐστίν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ», μᾶς εἶπε ὁ Κύριος (στίχ. 11). Μικρός εἶναι ὁ σπόρος. Ἀλλά γίνεται ἀπ' αὐτόν δένδρο πανύψηλο καί δυνατό, πού ζεῖ πάμπολλα χρόνια. Γι' αὐτό καί μερικά δένδρα παριστάνονται ὡς πανάρχαια, σάν νά φυτεύτηκαν ἀπό τόν Ἴδιο τόν Θεό. «Ὁ κέδροι τοῦ λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας», λέγει ὁ ψαλμωδός (Ψαλμ. 103,16)!

Τά ὅσα μᾶς λέγει ὁ Κύριος στό σημερινό Εὐαγγέλιο τά λέγει μέ μία ωραία παραβολή. Ξέρουμε ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός μιλοῦσε μέ παραβολές. Μιλοῦσε μέ αὐτό τόν τρόπο ὄχι – ὅπως νομίζουν πολλοί – γιά νά τόν καταλαβαίνουν οἱ ἀκροατές του μέ ἀπλές διηγήσεις, ἀλλά ἀκριβῶς γιά τόν ἀντίθετο λόγο: Δηλαδή, μιλοῦσε μέ αὐτό τόν τρόπο γιά νά μὴν τόν καταλαβαίνουν ὅλοι! Ἔτσι εἶπε στοὺς μαθητές πού τόν ἐρώτησαν γιά τήν ἔννοια τῆς παραβολῆς. Τούς εἶπε ὅτι ὁμιλεῖ μέ παραβολές, ὥστε, ἐκεῖνοι πού δέν εἶναι ἄξιοι γιά τήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ, «νά μὴ κατανοοῦν ὅσα βλέπουν καί νά μὴ καταλαβαίνουν αὐτά πού ἀκούουν» («ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καί ἀκούοντες μὴ συνιώσιν», στίχ. 10). Ἔτσι εἶναι, ἀδελφοί. Πρέπει νά εἶναι δεκτική καί προπαρασκευασμένη ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, γιά νά δέχεται τά θεῖα νοήματα. Σέ ὅποιον δέν συμβαίνει αὐτό, δέν πρέπει νά τοῦ παραδίδουμε τά ὑψηλά θεολογικά μαθήματα, γιατί, μὴ ἐννοώντας τα, θά τά περιφρονήσει καί θά τά καταπατήσει. Καί θά εἴμαστε καί ἐμεῖς ὑπεύθυνοι γιά τό ἀμάρτημά του αὐτό.

2. Ὁ Κύριος μᾶς παρουσιάζει στό σημερινό Εὐαγγέλιο τήν καρποφορία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ μέ τήν παραβολή τοῦ σποριᾶ. Ὁ σπόρος πού ἔσπειρε ὁ σποριᾶς καρποφόρησε ἀνάλογα μέ τόν τόπο πού ἔπεσε. Ὁ σπόρος ἦταν ὁ ἴδιος, ἀλλά τά ἀποτελέσματα τῆς σποριᾶς ἦταν διάφορα, ἀνάλογα μέ τήν πνευματικὴ κατάσταση τῆς ψυχῆς πού δεχόταν τόν σπόρο, τόν λόγο τοῦ Θεοῦ δηλαδή. Ἄρα τήν εὐθύνη γιά τήν πνευματικὴ μας κατάσταση τήν ἔχουμε ἐμεῖς. Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει καί λάμπει. Μπαίνει ὅμως τό φῶς του σέ κάθε σπίτι ἀνάλογα μέ τό ἀνοιγμα τῶν παραθύρων του. Τό ἴδιο θά ποῦμε καί γιά τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Καρποφορεῖ ἀνάλογα μέ τήν ποιότητα τῆς καρδιᾶς πού τόν δέχεται. Ἡ σημερινή μας παραβολή ἔχει τρεῖς διαφορετικὲς περιπτώσεις ἀκροατῶν.

Κατά τήν πρώτη περίπτωση ὁ σπόρος τοῦ σποριᾶ ἔπεσε «παρά τήν ὁδὸν καί κατεπατήθη». Ἔπεσε κοντά στόν δρόμο τοῦ χωραφιοῦ καί πατήθηκε ἀπό τοὺς διαβάτες. Ἔτσι, τόν κατέφαγαν τά πετεινά (στίχ. 5). Ὅπως λέγει ὁ Κύριος, ἐρμηνεύοντας στοὺς μαθητές Του τήν παραβολή, ἡ περίπτωσή μας ἐδῶ ἀναφέρεται σέ ἐκείνους πού ἀκούουν μέν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἔχουν σκληρὴ καρδιά, καρδιά ποδοπατημένη (βλ. στίχ. 5) ἀπό τά διάφορα πάθη τους. Ἐπομένως στήν καρδιά τους αὐτὴ δέν μπορεῖ νά εἰσδύσει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καί γι' αὐτό, πολὺ εὐκόλα, ἔρχεται ὁ διάβολος καί «αἶρει τόν λόγον ἀπὸ τῆς καρδιᾶς αὐτῶν», εἶπε ὁ Κύριος (βλ. στίχ. 12).

Τό ἴδιο σχεδόν εἶναι καί ἡ ἄλλη περίπτωση, κατά τήν ὁποία ὁ σπόρος, δηλαδή ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἔπεσε στήν πέτρα. Καί τί μπορεῖ νά φυτρώσει πάνω στήν πέτρα; Ὅπως ἐξήγησε ὁ Ἴδιος ὁ Κύριος, αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι στήν ἀρχὴ δέχονται μέ χαρὰ καί ἐνθουσιασμό τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὅμως δέν μπορεῖ νά ριζώσει στήν πέτρινη καρδιά τους καί γι' αὐτό, ὅταν συμβαίνουν πειρασμοὶ καί ἔρχονται διωγμοί, γρήγορα τά ἐγκατα-

λείπουν όλα και αρνούνται την πίστη. Στην περίπτωση μας έδω κάνουν εντύπωση δύο όμοιες εκφράσεις περί των ανθρώπων αυτών. Είναι οι εξής: «Οί προς καιρόν πιστεύουσι και έν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται» (στίχ. 13). «Πρός καιρόν» και «έν καιρῷ»! Δηλαδή, για λίγο «καιρό» μόνο, για λίγο μόνο διάστημα παραμένουν πιστοί. Δέχθηκαν μέ ένθουσιασμό την πίστη και στά γρήγορα - γρήγορα ἔπειτα, μέ την εμφάνιση τοῦ πειρασμοῦ, την ἐγκαταλείπουν. Ἐπιπόλαιοι ἄνθρωποι! Καί νά εἶναι κανείς ἐπιπόλαιος και ἀπερίσκεπτος στά ἄνθρώπινα και στά ὑλικά πράγματα εἶναι μικρή ἡ ζημιά. Νά εἶναι ὅμως ἐπιπόλαιος στά πνευματικά, αὐτό στοιχίζει τόν αἰώνιο θάνατό του. Ὅπως λέγει ὁ Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐρμηνεύοντας την περικοπή, «οἱ ἀπερίσκεπτος ἔχοντες την πίστιν έν ἐαυτοῖς οὔτοι ἄρριζον ἔχουσι την εὐσέβειαν»!

3. Ἡ τρίτη περίπτωση εἶναι ἐκεῖνοι πού ἐκπροσωποῦνται ἀπό τόν σπόρο πού ἔπεσε σέ ἔδαφος γεμάτο ἀπό σπόρους ἀγκαθιῶν. Καί βλάστησε μαζί μέ τά ἀγκάθια και τόν ἔπνιξαν (στίχ. 7). Αὐτοί εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἄκουσαν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ και ἄρχισαν μέ κάποια προθυμία νά βαδίζουν στό δρόμο τῆς πίστες. Πνίχτηκαν ὅμως ἀπό ἐναγώνιες φροντίδες για νά ἀποκτήσουν πλοῦτο και ἀπό τίς ἀπολαύσεις τοῦ σαρκικοῦ βίου. Ἡ περίπτωση αὐτή ἔχει ἄνθρώπους οἱ ὁποῖοι θέλουν νά πιστεύουν στό Θεό, ἀλλά θέλουν συνάμα νά ἔχουν και την καλοζωία και νά ἀπολαμβάνουν τίς κοσμικές χαρές. Πολλοί ἀπό τούς σημερινούς χριστιανούς μας ὑπάγονται σ' αὐτή την περίπτωση. Αὐτοί δέχονται μέν τό σπόρο τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ και φαίνεται νά φύεται κάπως στην καρδιά τους, ἀλλά πνίγεται ἔπειτα ἀπό τίς κοσμικές τους φροντίδες. Τό σπέρμα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ πού δέχθηκαν δέν ὠριμάζει. Αὐτοί δέν φέρουν καρπό. Αὐτό σημαίνει τό «οὐ τελεσφοροῦσι», πού ἀκούσαμε στό Εὐαγγέλιο περί αὐτῶν (στίχ. 14).

Περί τῶν παραπάνω τριῶν περιπτώσεων πού ἀκούσαμε, ἀδελφοί χριστιανοί, αὐτό πού φταίει εἶναι ἡ ἀκάθαρτη καρδιά, πού δέχεται μέν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἀφοῦ θέλει νά ἱκανοποιήσει και τίς ἀμαρτωλές της ἐπιθυμίες, ὑποκύπτει στίς ἐπιθυμίες της αὐτές και ἐγκαταλείπει τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Καί βαθύτερα, την ζημιά για την ἀποτυχία τῆς καρποφορίας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, την κάνει ὁ διάβολος. Αὐτός ἀπό την ἀρχή προσπαθεῖ νά ἐμποδίσει τούς ἀνθρώπους νά ἀκούσουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά ὅταν οἱ ἄνθρωποι τόν ἀκούουν, προσπαθεῖ νά κάνει τό ἔδαφος τῆς καρδιάς τους ἀκατάλληλο πρὸς καρποφορία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Εἶναι αὐτό πού ἀκούσαμε στό σημερινό Εὐαγγέλιο ὅτι «εἶτα (= ἔπειτα) ἔρχεται ὁ διάβολος και αἶρει τόν λόγον ἀπό τῆς καρδιάς αὐτῶν» (στίχ. 12). Δηλαδή, ὁ διάβολος ἐργάζεται στίς ψυχές ἐναντίον τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ μέ δύο τρόπους: Καί ἐξωτερικά και ἐσωτερικά. Ἐξωτερικά μέν στό νά μήν ἀκούσουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ· ἐσωτερικά δέ στό νά τόν βγάλει ἀπό την καρδιά, ἂν τόν δεχθῶν. Ὁ κακοῦργος αὐτός ἐχθρός μας, ὁ διάβολος, πού μισεῖ την σωτηρία μας ἀπό φθόνο, ἐπειδή την ἔχασε αὐτός!...

4. Γι' αὐτό, ἀδελφοί, πρέπει νά κάνουμε ἀγῶνα, πολύ ἀγῶνα κατά τοῦ τρισκατάρατου αὐτοῦ ἐχθροῦ μας τοῦ διαβόλου. Αὐτόν τόν ἀγῶνα τόν κάνουν οἱ εὐλογημένες ἐκεῖνες ψυχές πού ἀποτελοῦν την ἄλλη τάξη, για την ὁποία μιλοῦσε τό σημερινό ἅγιο Εὐαγγέλιο. Εἶναι ἡ «καλή γῆ» στην ὁποία ὁ σπόρος «ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα» (στίχ. 8). Αὐτοί, ἀντίθετα ἀπό τίς ἄλλες τρεῖς περιπτώσεις, ὅπως εἶπε ὁ Κύριος, ἔχουν «καρδίαν καλήν και ἀγαθήν» (στίχ. 15). Πῶς τό πέτυχαν αὐτό και ἀπόκτησαν καλή και ἀγαθή καρδιά και ἔκαναν καρπό ἑκατό φορές περισσότερο ἀπό ὅ,τι ἦταν ὁ σπόρος; Πῶς καρποφόρησαν τόσο πολύ; Τό πέτυχαν γιατί «καρποφοροῦσιν έν ὑπομονῇ», μάς λέγει ὁ Κύριος (στίχ. 15). Τί σημαίνει αὐτό τό «έν ὑπομονῇ»; Σημαίνει ὅτι κάνουν πολύν ἀγῶνα κατά τῶν ἀμαρτωλῶν παθῶν και τοῦ διαβόλου· σημαίνει ὅτι ὄχι ἀπλῶς δέχθηκαν τόν σπόρο και πίστευσαν στόν Χριστό, ἀλλά και ὅτι κάνουν ἄσκηση στην πνευματική τους ζωή και ὑπομένουν τά πολλά ἐμπόδια, «τάς ἀκάνθας» (στίχ. 7.14), πού ἐμφανίζει ὁ διάβολος, θέλοντας νά ἀποσπάσει τούς πιστούς ἀπό την πίστη και την ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχομαι, ἀγαπητοί ἀδελφοί, μέ την Χάρη τοῦ Θεοῦ νά κάνετε αὐτόν τόν ἀγῶνα και νά δώσετε πολλούς καρπούς στόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό την Ἡμέρα τῆς Κρίσεως, ΑΜΗΝ.

Μέ πολλές εὐχές,
† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας